

Voederstrategieën voor vleeskuikens

Probleem

Biologische vleeskuikens groeien langzamer dan conventionele vogels en daarom staan producenten voor de uitdaging om hoogwaardige voercomponenten in lagere concentraties te voeren. Voer moet voldoen aan de aminozuur- en energiebehoeften van vleeskuikens voor een efficiënte groei en ontwikkeling, maar de groei is langzamer.

Oplossing

Keuzevoer, toegang tot uitloop en ruwvoer kunnen het gebruik van eiwit en energie verhogen, wat de voerefficiëntie zal verhogen. De vereisten voor vogels om het uitloopgebied te gebruiken, maken deel uit van de oplossing.

Benefits

een beter energie- en eiwitgebruik bij vleeskuikens. Aangezien deze benaderingen gebaseerd zijn op plaatselijke voederbronnen en voedergewassen uit de weide, dragen de voederstrategieën bovendien bij tot de duurzaamheid van de landbouw en verminderen zij de noodzaak om buitenlands voeder in te voeren.

Practical Recommendations

Volgens de biologische normen moeten biologische slachtkuikens zo spoedig mogelijk (figuur 1), maar ten minste op een derde van hun leven, kunnen scharrelen en toegang hebben tot ruimten in de open lucht. De minimum slachtleeftijd voor vleeskuikens is 81 dagen.

- De voederbestanddelen moeten eiwitten van hoge kwaliteit bevatten, bv. peulvruchten, aquatische voederbronnen en bijproducten van de levensmiddelenproductie en industriële processen.
- De biologische normen verbieden het gebruik van synthetische aminozuren, zodat moet worden gezorgd voor de beschikbaarheid van aminozuren (vooral methionine en lysine).
- Er moet een gefaseerde voederstrategie worden toegepast om rekening te houden met de verschillen in de voedingsbehoeften van vleeskuikens tijdens de verschillende groeistadia.
- Houd bij de berekening van de voedingsbehoeften en de samenstelling van het rantsoen rekening met het voer dat in de openlucht wordt verbruikt (ruwvoer).
- Formuleer diëten op basis van verteerbare aminozuren in plaats van op totaal aminozuur- of ruw eiwitniveau.
- Kies geschikte rassen die kunnen presteren met de gegeven middelen, vooral trager groeiende rassen.
- Langzamer groeiende rassen zullen minder energiedichte rantsoenen nodig hebben en zijn ook meer geneigd om voedsel in het assortiment te zoeken.

Keuzevoeding, waarbij de dieren afzonderlijke voedergewassen kiezen in plaats van gefabriceerde mengvoeders, blijkt de voederconversieefficiëntie te verhogen wanneer de dieren toegang hebben tot scharrelruimte.

Applicability box

Theme

Veeteelt - Voeding en rantsoenplanning - Production systems - Poultry - Ration planning

Geographical coverage

In alle landen

Application time

Wanneer je maar wilt.

Required time

Geen extra tijd nodig

Period of impact

Onmiddellijke impact

Equipment

Bestaande voederapparatuur

Best in

Alle voorwaarden

Beperking van de eiwitopname voor biologische vleeskuikens in de afmestfase kan een aanvaardbare voederstrategie zijn als de vleeskuikens toegang hebben tot vegetatie met een hoge voedingswaarde. Vermindering van het eiwitgehalte voor traaggroeiende rassen tot 15% leidde tot een lagere FCE maar ook tot lagere productiekosten.

Essentieel hierbij is het beheer van het voederareaal en alternatieve voedergewassen, zoals in balen geperst hooi, dat nodig zal zijn in de winter of tijdens droogteperioden. Bronnen met een hoog eiwitgehalte, zoals luzerne en klavers, kunnen ook een deel van het benodigde eiwit leveren. Ook kan rekening worden gehouden met insecten en ongewervelde dieren die op de weide worden gegeten en die een deel van de benodigde eiwitten en aminozuren kunnen leveren.

Figuur 1. Voedergewassen kunnen een belangrijke voedselbron zijn voor biologische vleeskuikens (Foto: Jerry Alford, Soil Association)

Further information

Reading

- Fanatico, A. C. et al. (2016): [Choice feeding of protein concentrate and grain to organic meat chickens](#). Tijdschrift voor Toegepast Pluimvee Onderzoek.
- Ramos Elorduy, J. et al. (2002): [Gebruik van Tenebrio molitor \(Coleoptera: Tenebrionidae\) voor het recyclen van organisch afval en als voer voor vleeskippen](#). Tijdschrift voor economische entomologie.
- Lampkin, N. et al. (Ed.) (1997): [Beperkingen bij de ontwikkeling van de biologische pluimveeproductie OF0128T](#). Universiteit van Wales, Aberystwyth, Welsh Institute of Rural Sciences.
- Bassler, A. en Ciszuk, P. (2002): [Pilot studies in organic broiler production - management and cross-breeds](#). Ekologiskt lantbruk, no. 34. Centrum voor duurzame landbouw.
- Adedeji, O. et al. (2013): [Effect van Verschillende Biologische Voedingrediënten op Groeiprestatie, Hematologische Kenmerken en Serum Parameters van Vleeskuikens](#). World Journal of Agricultural Sciences.

Weblinks

- Nadere informatie is te vinden op het platform "[Biologische landbouwkennis](#)".

About this practice abstract and OK-Net EcoFeed

Publishers:

Soil Association, Spear House, UK BS1 6AD Bristol,
Phone , , www.soilassociation.org

Research Institute of Organic Agriculture (FiBL), CH 5070 Frick,
Phone +41 62 865 72 72, info.suisse@fibl.org, www.fibl.org

IFOAM Organics Europe, BE 1000 Brussels,
Phone +32 2 280 12 23, www.organicseurope.bio,
www.organicseurope.bio

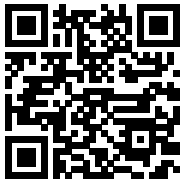
Authors: Jeremy Alford, Soil Association. UK

Review: Lindsay Whistance, ORC, UK

Contact: jalford@soilassociation.org

Permalink:

<https://organic-farmknowledge.org/nl/tool/37940>

OK-Net EcoFeed:

<https://orgprints.org/view/projects/OKNetEcoFeed.html>

This practice abstract was elaborated in the Organic Knowledge Network on Monogastric Animal Feed project. The project is running from January 2018 to December 2020. The overall aim of OKNet EcoFeed is to help farmers, breeders and the organic feed processing industry in achieving the goal of 100% use of organic and regional feed for monogastrics.

Project website: <https://ok-net-ecofeed.eu/>

Project partners:

IFOAM Organics Europe (project coordinator), BE; Aarhus University (ICROFS), DK; Organic Research Centre (ORC), UK; Institut Technique de l'Agriculture Biologique (ITAB), FR; Research Institute of Organic Agriculture (FiBL), CH; Bioland, DE; Associazione Italiana per l'Agricoltura Biologica (AIAB), IT; Donau Soja DS, AT; Swedish University of Agricultural Sciences, SE; ECOVALIA, ES; Soil Association, UK.

This project has received funding from the European Union's Horizon 2020 research and innovation programme under grant agreement No 773911. This communication only reflects the author's view. The Research Executive Agency is not responsible for any use that may be made of the information provided. The authors and editors do not assume responsibility or liability for any possible factual inaccuracies or damage resulting from the application of the recommendations in this practice abstract

